

Î N C H E I E R E

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Valentina Clevadi

Judecătorii: Galina Stratulat și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Silvestru Maria în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Silvestru Maria împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Nisporeni, s-a casat hotărârea Judecătorei Nisporeni din 14 noiembrie 2014 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a respins ca tardivă,

c o n s t a t ă :

La 11 iunie 2014 Silvestru Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea forțată a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta Silvestru Maria a indicat că prin ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni nr.29 din 16 aprilie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” i s-a aplicat sancțiunea disciplinară avertismentul.

Sancțiunea disciplinară a fost aplicată pentru neglijența și iresponsabilitate față de îndeplinirea obligațiilor, sarcinilor și atribuțiilor ce-i revin, neexecutarea calitativă și în termenii stabiliți a indicației Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.125 din 24 decembrie 2013 și manifestarea unui comportament neadecvat față de conducători ce nu corespunde unui funcționar public.

Consideră că acest ordin este ilegal, deoarece indicația nr. 125 din 24 decembrie 2013 a fost executată conform solicitării Șefului Direcției Administrare Fiscală – dn. Tîbuleac Eugenia.

Cererile de înregistrare a utilizatorilor SISF au fost expediate pe adresa poștală veaceslav.ricu@fsi.fisc.md, iar persoana responsabilă de indicația nr. 125 din 24 decembrie 2013 a fost dn. Tîbuleac Eugenia, fapt indicat și în pct. 3 al acesteia.

De la 18 ianuarie 2014 pînă la 21 martie 2014 a lipsit motivat de la serviciu, iar de la 07 aprilie 2014 pînă la 11 aprilie 2014 i s-a acordat concediu pentru 5 zile calendaristice, în baza ordinului nr. 17 din 03 aprilie 2014.

La 18 ianuarie 2014 de la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a parvenit indicația nr.06 din 17 ianuarie 2014, în scopul asigurării funcționării conforme și efective a sistemului informațional automatizat „Contul Curent al Contribuabilului”, prin care s-a solicitat obținerea accesului la SIA „cont curent al contribuabilului” pentru toți colaboratorii antrenați în administrarea fiscală și care a fost repartizată spre executare șefului Direcției administrare, inclusiv Direcției control fiscal.

La 25 februarie 2014 a parvenit indicația cu nr.26-06/2-11-262/14599 care s-a repartizat spre executare Direcției administrare fiscală d-nei Eugenia Țîbuleac.

Pe perioada lipsei sale motivate de la serviciu persoanele care au rămas responsabile, inclusiv Șefa Direcției Administrare Fiscală Eugenia Țîbuleac, nu și-au îndeplinit obligațiile corespunzător și nu au executat indicațiile ce parvneau de la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat

La 26 martie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni a emis ordinul nr.21 „Cu privire la constituirea comisiei de disciplină”, prin care s-a ordonat ca comisia de disciplină să fie formată din 5 membri și 2 membri supleanți.

Consideră acest ordin ilegal, deoarece mandatul membrilor comisiei de disciplină anterioare nu expirase, pentru ca să se constituie o altă comisie. Comisia anterioară a fost constituită la 03 decembrie 2012 pe o perioadă de 2 ani, conform pct. 12 a Regulamentului cu privire la comisia de disciplină.

La ședința comisiei de disciplină din 03 aprilie 2014 au participat 6 membri, inclusiv ambii membri supleanți, fiind comisă astfel o derogare gravă.

S-a încălcat Cap. IV „Modul de sesizare a comisiei” și procedura de constituire și examinare care prevede că se depune o sesizare, după care timp de două zile urmează a fi transmisă președintelui comisiei de disciplină, după care președintele comisiei de disciplină urma să o transmită secretarului comisiei pentru începerea anchetei de serviciu.

Ancheta de serviciu urma a se desfășura conform Regulamentului, inclusiv audierea funcționarului public a cărui faptă constituia obiectul sesizării, ulterior să se întocmească un raport de către secretar înaintat comisiei de disciplină.

Ulterior președintele comisiei de disciplină urmă să decidă asupra datei și orei ședinței comisiei.

Sesizarea din 03 aprilie 2014 a avut loc fără întocmirea anchetei de serviciu, fără a se aduce la cunoștință vreun raport al comisiei de disciplină cum prevede Regulamentul în pct. 45.

La 13 mai 2014 a adresat Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului nr.29 din 16 aprilie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” (f.d. 11).

Prin răspunsul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat din 16 mai 2014 a fost informată că urmează să se adreseze în instanța de judecată, deoarece sunt relații de serviciu și urmează a fi soluționate de către instanța de judecată (f.d. 13).

Cere reclamanta Silvestru Maria anulara ordinului nr.29 din 16 aprilie 2014, încasarea forțată a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

Prin referința din 03 septembrie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat Nisporeni a solicitat respingerea acțiunii ca tardivă (f.d. 70).

La 09 septembrie 2014 Silvestru Maria a depus cerere cu privire la repunerea cererii de chemare în judecată în termen, prin care a solicitat repunerea în termenul de înaintare a cererii de chemare în judecată privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de repunere în termen Silvestru Maria a indicat că a respectat procedura căii prealabile de soluționare a litigiului.

Conform art. 14, alin (1) al Legii contenciosului administrativ din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel (f.d. 77-78).

Prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 14 noiembrie 2014 s-a admis acțiunea înaintată de Silvestru Maria.

S-a repus Silvestru Maria în termenul de înaintare a cererii de chemare în judecată privind anulara ordinului nr.29 din 16 aprilie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și încasarea prejudiciului moral”.

S-a anulat ordinul nr.29 din 16 aprilie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”.

S-a încasat din contul Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni în beneficiul Mariei Silvestru prejudiciul moral în mărime de 3000 lei. (f.d. 100-102).

În motivarea soluției prima instanță a indicat că ordinul nr. 29 din 16 aprilie 2014 este neîntemeiat și urmează a fi anulat din considerentul că sancțiunea „avertisment” a fost aplicată fără a fi specificate motivele întemeiate care au constituit fundamentul emiterii acestui act.

A mai motivat că art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 prevede procedura prealabilă și tentativa de a soluționa litigiul pe cale amiabilă servește temei de repunere în termen.

La 12 decembrie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Nisporeni din 14 noiembrie 2014, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâre de respingere a acțiunii ca tardivă(f.d. 104-106).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015 s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 14 noiembrie 2014 și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea Mariei Silvestru s-a respins ca tardivă (f.d. 136-138).

Instanța de apel a motivat soluția că conform art. 17, alin (1), lit.c) al Legii cu privire la contenciosul administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anulara unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Silvestru Maria a făcut cunoștință cu ordinul atacat la 16 aprilie 2014 și a încălcat termenul de 30 de zile pentru înaintarea acțiunii în judecată din motive neîntemeiate, deoarece legea în situația dată nu prevede calea prealabilă pentru contestarea actului administrativ.

Instanța de apel a conchis că temeiuri pentru repunerea în termen a acțiunii Mariei Silvestru nu sunt, or, cele invocate privind respectarea căii prealabile nu constituie motiv pentru repunerea în termen.

La 16 iunie 2015 Silvestru Maria a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 142-144).

În motivarea recursului Silvestru Maria a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Niciun articol nu prevede faptul înaintării cererii de chemare în judecată nemijlocit în instanța de contencios administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Conform art.68 al Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutului funcționarului public, acesta urmează să se adreseze în instanța de judecată, deoarece relațiile de serviciu urmează a fi soluționate de către instanța de judecată.

Cauzele care au ca obiect raporturile de serviciu sînt de competența instanțelor de contencios administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința depusă la 27 iulie 2015 Inspectorul Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată (f.d.148-150).

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Silvestru Maria în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Argumentele invocate de Silvestru Maria în cererea de recurs nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis hotărâre legală, iar argumentele invocate de Silvestru Maria în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Silvestru Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
 Judecătorul:

Valentina Clevadi

Judecătorii:

Galina Stratulat

Sveatoslav Moldovan